

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a z členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobcu: **Ing. J. R.**, R. 2, K., zastúpeného advokátkou *JUDr. I. R.*, Š. 20, K., proti žalovanému: **Veliteľ Veliteľstva vzdušných síl ozbrojených síl Slovenskej republiky**, Jána Jiskru 10, Zvolen o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č.p. VVzS-354-3/5-2008-PPV zo dňa 30. septembra 2008, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/6/2008-44 zo dňa 31. marca 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/6/2008-44 zo dňa 31. marca 2009, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia č.p. VVzS-354-3/5-2008-PPV zo dňa 30.9.2008, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu č.p.: VU-42-46/2007 zo dňa 11.7.2008 a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

K námietke žalobcu, že bolo porušené jeho právo obhajovať sa, uviedol, že z predložených spisov prvostupňového a odvolacieho správneho orgánu zistil, že žalobcovi bola daná možnosť pred uložením disciplinárneho opatrenia (pred vydaním prvého

rozhodnutia správneho orgánu) vyjadriť sa k veci, navrhovať dôkazy a obhajovať sa. Dôkazom takéhoto postupu prvostupňového správneho orgánu je podľa krajského súdu „Zápis o vyjadrení profesionálneho vojaka k disciplinárnemu previneniu“ z 19.12.2007, v ktorom bola daná možnosť žalobcovi vyjadriť sa podľa § 128 ods.1 zákona o profesionálnych vojakoch pred uložením disciplinárneho opatrenia z dôvodu nevyhovujúceho hodnotenia z preskúšania z pohybovej výkonnosti v roku 2007 a stým súvisiacim porušením § 119 ods.1 písm. a/, p/ a § 117 ods.1 uvedeného zákona.

Žalobca v uvedenom zápise výslovne uviedol, že sa nevyjadruje. Zápis je podpísaný plk. gšt. Ing. L. S. - veliteľom Brigády velenia, riadenia a prieskumu a poručikom Mgr. M. V..

Krajský súd uviedol, že pokiaľ by prihliadol len na konanie, ktoré predchádzalo vydaniu prvostupňového rozhodnutia z 11.8.2008, žalobcovi bola daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhovať dôkazy a obhajovať sa na základe výzvy Veliteľa Vojenského útvaru 3030 Zvolen zo dňa 16.6.2008. Touto výzvou bol žalobca predvolaný na vykonanie dôkazu výpoveďou na 26.6.2008. Uvedená výzva bola doručená právnej zástupkyňi žalobcu 19.6.2008. Táto výzva bola doručovaná aj žalobcovi na adresu jeho trvalého bydliska „R. 2, K.. Prvý neúspešný pokus poštového doručovateľa o doručenie bol vykonaný 19.6.2008 a druhý neúspešný pokus o doručenie bol 20.6.2008. Na doručenke je vyznačený deň uloženia zásielky 20.6.2008. Žalobca si zásielku prevzal až dňa 26.6.2008.

Podľa krajského súdu je nesporné, že žalobca dňa 19.6.2008 vykonával nepretržitú 24 hodinovú službu vo VÚ vo Zvolene. Žalobca sa 19.6.2008 v mieste bydliska nezdržoval, avšak 20.6. 2008 alebo po tomto termíne mu podľa krajského súdu nič nebránilo zásielku prevziať.

Bez ohľadu na uvedené, podľa krajského súdu právna zástupkyňa žalobcu bola povinná oboznámiť klienta o termíne výsluchu, navyše keď výslovne oznámila prvostupňovému správnenému orgánu, že žalobca ako účastník konania bude vypovedať výlučne len v jej prítomnosti.

Žalobca a ani jeho právna zástupkyňa nevyužili možnosť predložiť dôkazy a brániť sa v konaní v lehote, ktorú určil prvostupňový správny orgán, a to do 1.7.2008. Žalobca podľa krajského súdu mohol svoju výpoveď zaslať prvostupňovému správnenému orgánu aj písomnou formou.

Krajský súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že žalovaný ako odvolací správny orgán nebol oprávnený vykonať v rámci odvolacieho konania dôkaz výpoveďou účastníka.

Poukázal na ust. § 59 ods.1 SP z ktorého vyplýva, že ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.

Z uvedeného podľa krajského súdu vyplýva, že odvolací správny orgán bol oprávnený doplniť konanie vykonaním dokazovania, a to výpoveďou účastníka konania.

Odvolací správny orgán predvolal účastníka dňa 28.8.2008 na vykonanie dôkazu výpoveďou na 16.9.2008 a v prípade, ak sa nebude môcť dostaviť z vážnych dôvodov, stanovil náhradný termín na 18.9.2008. Predvolanie bolo doručené žalobcovi dňa 10.9.2008 a právnej zástupkyňi žalobcu dňa 4.9.2008.

Právna zástupkyňa žalobcu sa ospravedlnila na obidva termíny z dôvodu kolízie so súdnymi pojednávaniami na Okresnom súde Košice.

Právna zástupkyňa vo svojom ospravedlnení nenavrholo stanoviť náhradný termín výpovede a neuviedla žiadne skutočnosti na obranu práv žalobcu.

Podľa krajského súdu žalobca mal možnosť pred uložením disciplinárneho opatrenia vyjadriť sa k veci, navrhnúť dôkazy a obhajovať sa, výslovne sa však vzdal tohto práva a ďalšie možnosti, ktoré mu poskytol prvostupňový a odvolací správny orgán, nevyužil, v dôsledku čoho krajský súd dospel k záveru, že správny orgán neporušil Správny poriadok a ani ustanovenia zákona o profesionálnych vojakoch.

Právna zástupkyňa žalobcu sa k prejednávanej veci na prvostupňovom a ani odvolacom orgáne meritórne nevyjadrila a dokazovania vypočutím účastníka, ktoré sama navrhla sa opakovane nezúčastnila.

Žalobcovi a jeho právnej zástupkyňi nič nebránilo vyjadriť sa k prejednávanej veci a podať svoju výpoveď písomne. Krajský súd poukázal na to, že procesne odlišná by bola situácia, ak by účastník navrhoval svedeckú výpoveď inej osoby, ktorá by bola navrhnutá na presné a úplné zistenie skutkového stavu a nebolo by ju možné vykonať inak ako výpoveďou tejto osoby alebo svedka.

K námietke žalobcu ohľadne nesprávneho postupu správneho orgánu pri rozhodovaní o námietke zaujatosti krajský súd uviedol, že pokiaľ by išlo o vadu postupu správneho orgánu, táto v danom prípade nemohla mať vplyv na správnosť vydaného rozhodnutia.

Poukázal na to, že nebolo sporné, že o námietke zaujatosti rozhodol prvostupňový správny orgán rozhodnutím č.p.: VU-46/2008 zo dňa 1.7.2008 tak, že námietku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo doručené účastníkovi konania a jeho právnej zástupkyňi a stalo sa právoplatným a vykonateľným, v dôsledku čoho nastali účinky tohto rozhodnutia.

Uvedené rozhodnutie nie je predmetom preskúmania súdom, avšak vzhľadom k tomu, že námietka zaujatosti bola uvedená v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu ako aj v žalobe, súd sa ňou v tomto rozsahu zaoberal.

Námietka zaujatosti z 25.6.2008 je podľa krajského súdu len výhradou proti procesnému postupu prvostupňového správneho orgánu a týkala sa postupu uvedeného orgánu pred vydaním rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu zo dňa 27.3.2008 č.p.: VU-42/2008. Zároveň ako ďalší dôvod zaujatosti je uvedené, že predvolanie na 26.6.2008 nebolo účastníkovi konania (žalobcovi) doručené, čo je len vecou procesného postupu prvostupňového správneho orgánu. Žalovaný v dôvodoch rozhodnutia konštatuje, že predpojatý zamestnanec správneho orgánu je oprávnený urobiť také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad (§11 ods. 2 Správneho poriadku).

Pokiaľ má správny orgán stanovenú lehotu na rozhodnutie, vykonanie dôkazu je takým úkonom, ktorý nepripúšťa odklad.

Podľa krajského súdu, ak by došlo postupom prvostupňového správneho orgánu pri rozhodovaní o námietke zaujatosti k určitým pochybeniam, ak sa prípadný nesprávny postup negatívne nepremietne do samotného rozhodnutia, uvedená vada konania nemala vplyv na správnosť rozhodnutia. Rovnako nemá vplyv na správnosť rozhodnutia rozsah odôvodnenia uvedený v rozhodnutí správneho orgánu, ako to vytýka žalobca.

Napokon v konaní nebolo sporné, že skutok sa stal, pretože žalobca nevyhovел pri hodnotení preskúšania z pohybovej výkonnosti v kalendárnom roku 2007 a túto skutočnosť žalobca ani nenamietal.

Podľa § 119 ods. 1 písm. p/ zákona o profesionálnych vojakoch zo základných povinností profesionálneho vojaka je udržanie si potrebnej fyzickej zdatnosti a povinnosť zúčastniť sa každoročne na preskúšanie z pohybovej výkonnosti, ak to výkon štátnej služby umožňuje.

Pokiaľ profesionálny vojak nespĺnil zákonom stanovenú povinnosť, odvolací správny orgán nepochybil, keď potvrdil prvostupňové rozhodnutie, ktorým bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie, a to zníženie služobného platu o 5% na tri mesiace.

Proti uvedenému rozsudku podal žalobca včas odvolanie, ktorým navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že žalobe navrhol vyhovieť.

Krajskému súdu vyčítal, že sa zaoberal iba námietkou, že bolo porušené jeho právo obhajovať sa a námietkou spočívajúcou v nesprávnom postupe prvostupňového správneho

orgánu pri rozhodovaní o námietke zaujatosti, ale ďalšími námietkami uplatnenými v žalobe sa nezaoberal.

Žalobca poukázal, na to, že v žalobe namietal ďalšie vady, a to, že rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, jeho zistenia sú nedostačujúce na posúdenie veci, ako vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a to, že o vykonaní dôkazu svedka npor. M. sa žalobca dozvedel až z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného.

V predmetnej veci podľa žalobcu neexistoval zákonný dôvod na vyňatie žalobných námietok týkajúcich sa nedostatočného zistenia skutkového stavu, nesprávneho právneho posúdenia a väd konania zo súdneho prieskumu, pretože námietky uvedené v žalobe boli súčasťou vyjadrenia účastníka konania (žalobcu), prostredníctvom jeho právnej zástupkyne a žalovaný mal možnosť sa s nimi vyrovnat'.

Podľa žalobcu krajský súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal s ním namietanou vadou konania, o tom, že v správnom konaní bol vykonaný dôkaz - výpoveďou svedka npor. M.. Túto námietku nemohol uplatniť v odvolacom správnom konaní, keďže nemal vedomosť, že takýto podklad rozhodnutia existuje.

Pokiaľ zákon č. 346/2005 Z.z. ustanovuje vo svojom § 129 ods. 1 povinnosť uložiť disciplinárne opatrenie do 30 dní odo dňa, kedy sa vedúci služobného úradu alebo veliteľ o spáchaní disc. previnenia dozvedeli a ods. 2 špecifikuje, že táto lehota platí aj v prípade, ak prvostupňové rozhodnutie o uložení disc. rozhodnutia bolo zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, musí byť podľa žalobcu v 30 dňovej lehote vydané rozhodnutie pred vydaním ktorého bol zachovaný postup uvedeným v ustanovení § 126 a § 128 zákona č. 346/2005.

Ustanovenie 30 dňovej prekluzívnej lehoty na uloženie disciplinárneho opatrenia znemožňuje prijať záver, že by bolo možné v odvolacom konaní odstraňovať vady konania a dopĺňať dokazovanie. Prijatím takéhoto postupu by bol jednoznačne podľa žalobcu obidený inštitút subjektívnej prekluzívnej lehoty na prejednanie priestupku.

Pokiaľ je rozhodnutie o uložení disc. opatrenia zrušené, plynie nová lehota na prejednanie disc. previnenia.

Nesprávnosť právneho posúdenia spočíva podľa žalobcu aj v závere krajského súdu o možnosti vyjadriť sa na svoju obhajobu, ktorú mal podľa krajského súdu do 19.12.2007. Žalobca poukázal na to, že výzva na vyjadrenie Veliteľa vojenského útvaru zo dňa 16.6.2008 mu doručená nebola, pretože v čase doručovania sa v mieste doručovania nezdržoval. Podmienka doručenia nebola splnená tým, že výzva bola doručená jeho právnej zástupkyňi, pretože posledná veta ods. 5 § 25 stanovuje, že v prípade, keď má účastník konania osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu.

Správny orgán sa podľa žalobcu nijakým spôsobom nezbavuje povinnosti doručiť písomnosť, ktorá ukladá účastníkovi konania niečo vykonať tým, že písomnosť doručí zástupcovi.

Rovnako žalobca nesúhlasil so záverom krajského súdu, že prvostupňový správny orgán postupoval o námietke zaujatosti správne, keďže všetky úkony v prípade, že správny orgán má stanovenú lehotu na rozhodnutie, sú úkonmi, ktoré nepripúšťajú odklad.

Zdôraznil, že predmetom žalobných námietok vo vzťahu k postupu pri rozhodovaní o námietke zaujatosti bola nezákonnosť takéhoto postupu, pričom súd je oprávnený len posúdiť, či tento postup bol alebo nebol zákonný a v prípade, že dôjde k záveru, že nebol, posúdiť túto skutočnosť ako vadu konania. Súd nemôže podľa žalobcu nahrádzať v tomto prípade rozhodovaciu činnosť o námietke rozhodujúceho orgánu, tak ako sa to stalo v napadnutom rozhodnutí, keď posudzoval obsah jeho námietky.

Žalobca uviedol, že v priebehu dovolacieho konania poukazoval na to, že postup pred vydaním rozhodnutia nebol v súlade s ustanoveniami § 126 a § 128 zákona a že odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia nezodpovedá ustanoveniam § 46 a § 47 ods. 3 SP, napriek vzneseným námietkam, krajský súd sa týmito námietkami nezaoberal.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny.

Podľa žalovaného neobstojí námietka žalobcu, že sa krajský súd nevysporiadal so všetkými žalobnými námietkami, pretože z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd sa vysporiadal so všetkými žalobnými námietkami.

K námietke žalobcu, že sa účastník konania nedozvedel o výpovedi svedka npor. M. a nemohol mu klásť otázky, čím bolo porušené ust. § 33 SP uviedol, že ustanovenie § 33 ods.1 SP sa vzťahuje na ústne pojednávanie, ktoré však ani prvostupňový a ani odvolací správny orgán vzhľadom na povahu veci nenariadil. Vzhľadom na to, že vo veci nebolo

nariadené ústne pojednávanie, nemohlo podľa žalovaného dôjsť k porušeniu ustanovení § 33 SP.

Žalovaný poukázal na to, že výpoveď npor. M. bola zaznamenaná, zaevidovaná a riadne uložená v spisovom materiály a tento bol sprístupnený v súlade s § 23 SP žalobcovi ako aj jeho právnej zástupkyňi , pričom obaja boli o tejto možnosti riadne upovedomení, o čom svedčí napr. výzva na súčinnosť zo dňa 16.6.2008, č.p.: VÚ-42-46/2008, v ktorej sa výslovne uvádzalo, že spisový materiál disc. previnenia je k nahliadnutiu na Právnej skupine bvrps v pracovných dňoch v čase 07:00-15.30: hod.

Spisový materiál bol sprístupnený k nahliadnutiu počas pracovných dní denne, a to v mieste ktoré bolo miestom výkonu štátnej služby žalobcu, žalobca ani jeho právna zástupkyňa si však za takmer rok nenašli čas na oboznámenie sa so spisovým materiálom.

Žalovaný nesúhlasil s názorom žalobcu, že ustanovenie 30 dňovej prekluzívnej lehoty na uloženie disciplinárneho opatrenia znemožňuje prijať záver, že by bolo možné v odvolacom konaní odstraňovať vady konania a dopĺňať dokazovanie. Podľa žalovaného odvolacie konanie sa v plnom rozsahu riadi ustanoveniami SP. Postupom odvolacieho orgánu nebola v žiadnom prípade obídená subjektívna prekluzívna lehota prvostupňového správneho orgánu. Podľa žalovaného je absurdné, aby splnenie zákonných povinností odvolacieho orgánu najmä dôsledné odôvodnenie jeho rozhodnutia bolo vykladané ako porušenie práv žalobcu.

K námietke žalobcu, že mu nebola daná možnosť vyjadriť sa k veci , navrhovať dôkazy a obhajovať sa a to tým, že výzva zo dňa 16.6.2008 mu bola doručená až dňa 26.6.2008, pričom účinky doručenia nastali dňom 26.6.2008, čo mu znemožnilo zúčastniť sa výsluchu dňa 26.6.2008 uviedol, že v uvedenej výzve bolo prvostupňovým správnym orgánom jasne stanovené, že v prípade ak sa nebude môcť 26.6.2008 vykonania dôkazu výpoveďou zúčastniť, má zaslať písomné vyjadrenie k j výzve a navrhované dôkazy, spolu s odôvodnením neúčasti najneskôr do 1.7.2008.

O tom, že žalobca bol o svojom predvolaní na vykonanie dôkazu výpoveďou informovaný už 25.6.2008 jednoznačne vyplýva z námietky zaujatosti, ktorú zaslala právna zástupkyňa žalobcu dňa 25.6.2008, v ktorej uvádza, že žalobca mal byť predvolaný na deň 26.6.2008 o 8.00 hod.

Žalobcovi bola poskytnutá možnosť vyjadriť sa do 1.7.2008, pričom žalobca túto možnosť bez uvedenia akýchkoľvek dôvodov nevyužil.

Podľa žalovaného znenie § 128 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. neurčuje formu, akou má byť profesionálnemu vojakovi daná možnosť vyjadriť sa k veci a aj poskytnutie možnosti vyjadriť sa písomne napĺňa dikciu zákona. Toto bol dôvod, pre ktorý žalovaný uznal postup prvostupňového správneho orgánu ako zákonný, a z tohto pohľadu je irelevantné, či v prípade doručovania nastala domnienka doručenia dňa 23.6.2008 alebo či bola zásielka doručená až dňa 26.6.2008, v oboch prípadoch mal žalobca dostatok času, aby zaslal svoje písomné vyjadrenie v zmysle § 128 ods.1 do stanoveného termínu.

K námietke nesprávneho postupu pri rozhodovaní prvostupňového správneho orgánu o námietke zaujatosti žalovaný uviedol, že rozhodnutie o námietke zaujatosti vydané veliteľom VU 3030 v zmysle § 248 OSP je vylúčené zo súdneho prieskumu, a preto nemalo byť preskúmané. Navyše vznesenie námietky zaujatosti nijakým spôsobom nebránilo žalobcovi a ani jeho právnej zástupkyňi zaslať písomné vyjadrenie a navrhnúť dôkazy.

Podľa žalovaného zo strany žalobcu a jeho právnej zástupkyne došlo v priebehu správneho konania k hrubým porušeniam SP ako aj zákona č. 586/2003 Z.z., ktorými bol ohrozený priebeh a účel správneho konania, pričom je podľa žalovaného zarážajúce, že tieto svoje pochybenia a nečinnosť vydávajú za porušenia ich zákonných práv.

V tejto súvislosti žalovaný poukázal na to, že žalobca a ani jeho právna zástupkyňa sa neoboznámili so spisovým materiálom, hoci im to bolo umožnené.

Právna zástupkyňa žalobcu sa svojvoľne nezúčastnila na vykonaní dôkazu výpoveďou o ktorom bola riadne informovaná.

Žalobca bol o tom, že sa dňa 26.6.2008 má uskutočniť dôkaz jeho výpoveďou najneskôr dňa 25.6.2008 svojou právnu zástupkyňou informovaný, napriek tomu sa vykonania dôkazu nezúčastnil a a výzvu si prevzal až dňa 26.6.2008.

Žalobca a ani jeho právna zástupkyňa nezaslali správne orgánu písomné vyjadrenie k veci spolu s navrhovanými dôkazmi, hoci tak mali v prípade, ak nebude možné vykonať dôkaz výpoveďou vykonať do 1.7.2008.

Možnosť vyjadriť sa k veci v zmysle § 128 ods.1 zákona č. 346/2005 Z.z. bola žalobcovi jednoznačne poskytnutá či už vo forme vykonania dôkazu výpoveďou alebo zaslania písomného vyjadrenia. Žalobca ani jednu z možností nevyužil, hoci bol o oboch informovaný.

Žalovaný poukázal na to, že hoci predvolal účastníka na vykonanie dôkazu výpoveďou a určil dva možné termíny, právna zástupkyňa sa z oboch termínov ospravedlnila a nenavrhol žiadny náhradný termín.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 264c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. septembra 2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Orgánmi verejnej správy sa rozumejú orgány štátnej správy, orgány územnej samosprávy, orgány záujmovej samosprávy a ďalšie právnické osoby a fyzické osoby, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V predmetnej právnej veci ide o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu žalovaného č.p. VVzS-354-3/5-2008-PPV zo dňa 30.9.2008, ktorým zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu č.p.: VU-42-46/2007 zo dňa 11.7.2008 (o uložení disciplinárneho opatrenia- znížení služobného platu o 5 % na tri mesiace z posledného priznaného služobného platu z dôvodu nevyhovujúceho hodnotenia z preskúšania z pohybovej výkonnosti v kalendárnom roku 2007) a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Podľa § 128 zákona č. 346/2005 Z.z. pred uložením disciplinárneho opatrenia musí byť vždy objektívne zistený skutočný stav. Profesionálnemu vojakovi musí byť pred uložením disciplinárneho opatrenia daná možnosť vyjadriť sa k veci, navrhovať dôkazy a obhajovať sa.

Podľa § 129 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie do 30 dní odo dňa, keď sa vedúci služobného úradu alebo veliteľ o spáchaní disciplinárneho previnenia dozvedel, najneskôr však do jedného roka odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia.

Ak konanie profesionálneho vojaka, v ktorom možno vidieť naplnenie skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia, bolo predmetom prešetrovania iného orgánu, lehota 30 dní na uloženie disciplinárneho opatrenia sa začína odo dňa, keď sa oprávnený vedúci služobného úradu alebo oprávnený veliteľ dozvedel o výsledku tohto prešetrovania; táto lehota platí aj v prípade, ak prvostupňové rozhodnutie o uložení disciplinárneho opatrenia bolo zrušené a ak vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (ods.2).

Žalobca krajskému súdu vyčítal, že sa zaoberal iba námietkou, že bolo porušené jeho právo obhajovať sa a námietkou spočívajúcou v nesprávnom postupe prvostupňového správneho orgánu pri rozhodovaní o námietke zaujatosti, ale ďalšími námietkami uplatnenými v žalobe sa nezaoberal.

Žalobca poukázal, na to, že v žalobe namietal ďalšie vady, a to, že rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, jeho zistenia sú nedostačujúce na posúdenie veci, ako vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, a to, že o vykonaní dôkazu svedka npor. M. sa žalobca dozvedel až z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Žalobca namietal, že v predmetnej veci neexistoval zákonný dôvod na vyňatie žalobných námietok týkajúcich sa nedostatočného zistenia skutkového stavu, nesprávneho právneho posúdenia a väd konania zo súdneho prieskumu, pretože námietky uvedené v žalobe boli súčasťou vyjadrenia účastníka konania (žalobcu), prostredníctvom jeho právnej zástupkyne a žalovaný mal možnosť sa s nimi vyrovnáť.

Navyše krajský súd sa nijakým spôsobom nevysporiadal s ním namietanou vadou konania, že o tom, že v správnom konaní bol vykonaný dôkaz - výpoveďou svedka npor. M..

Túto námietku nemohol uplatniť v odvolacom správnom konaní, keďže nemal vedomosť, že takýto podklad rozhodnutia existuje.

Z obsahu napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že krajský súd sa podrobne zaoberal námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe týkajúcimi sa nemožnosti vyjadriť sa vyjadriť sa k veci, navrhnúť dôkazy a obhajovať sa.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že táto námietka nebola spôsobilá spochybniť zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, pretože nebolo sporné, že žalobca a ani jeho právna zástupkyňa nevyužili možnosť vyjadriť sa k veci, predložiť dôkazy a brániť sa v lehote, ktorú určil prvostupňový správny orgán, a to do 1.7.2008

Žalobca bol o tom, že sa dňa 26.6.2008 má uskutočniť dôkaz jeho výpoveďou najneskôr dňa 25.6.2008 svojou právnou zástupkyňou informovaný, napriek tomu sa vykonania dôkazu nezúčastnil.

Žalobca a ani jeho právna zástupkyňa nezaslali správne orgánu písomné vyjadrenie k veci spolu s navrhovanými dôkazmi, hoci tak mali v prípade, ak nebude možné vykonať dôkaz výpoveďou vykonať do 1.7.2008.

Podľa odvolacieho súdu možnosť vyjadriť sa k veci v zmysle § 128 ods.1 zákona č. 346/2005 Z.z. bola žalobcovi jednoznačne poskytnutá či už vo forme vykonania dôkazu výpoveďou alebo zaslania písomného vyjadrenia, pričom námietka žalobcu, že o tom, že dňa 26.6.2008 sa má uskutočniť dôkaz jeho výpoveďou sa dozvedel až dňa 26.6.2008, kedy zásielku osobne prevzal nič nemení na skutočnosti, že vyjadriť sa k veci písomne resp. predložiť návrhy na dokazovanie mal možnosť (podľa obsahu predmetnej výzvy) až do dňa 1.7.2008.

Žalobca túto možnosť nevyužil, preto neobstojí jeho námietka, že mu bolo znemožnené vyjadriť sa k veci.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že súd sa zaoberal aj námietkami žalobcu týkajúcimi sa nesprávnosti postupu pri rozhodovaní správneho orgánu prvého stupňa o námietke zaujatosti. Tieto námietky vyhodnotil podľa ich obsahu ako výhradu proti procesnému postupu prvostupňového správneho orgánu.

Krajský súd v dôvodoch rozhodnutia poukazuje na právny názor žalovaného, ktorý sa uvedenou námietkou zaoberal aj s poukazom na ust. § 11 ods.2 SP, keď konštatuje, že predpokladá zamestnanec správneho orgánu je oprávnený urobiť také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad, pričom pokiaľ správny orgán má stanovenú lehotu na rozhodnutie, vykonanie dôkazu je takým úkonom, ktorý odklad nepripúšťá.

K aplikácii uvedeného ustanovenia odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na právny názor žalovaného uvedený v prevzatej časti v odôvodnení rozsudku a vyslovený právny názor považuje za vecne správny.

Pokiaľ teda žalobca namietal, že predmetom žalobných námietok vo vzťahu k postupu pri rozhodovaní o námietke zaujatosti bola nezákonnosť takéhoto postupu, krajský súd nepochybil, keď posudzoval obsah námietky z pohľadu postupu správneho orgánu, ktorý o námietke rozhodoval, pričom odvolací súd považuje za dôležité zdôrazniť, že v postupe správneho orgánu v zmysle námietok žalobcu, nedošlo k takému pochybeniu, ktoré by bolo možné posúdiť ako vadu konania.

Krajský súd k námietke žalobcu, že odvolací správny orgán nebol oprávnený vykonať v rámci odvolacieho konania dôkaz výpoveďou účastníka, uviedol že odvolací správny orgán bol v zmysle § 59 ods. 1 SP oprávnený doplniť konanie vykonaním dokazovania, a to aj výpoveďou účastníka. Odvolací súd sa s uvedeným názorom krajského súdu stotožňuje, pričom považuje za dôležité zdôrazniť, že odvolací správny orgán je povinný preskúmať odvolaním napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, je povinný zistiť dôsledne skutočný stav veci a nemôže sa obmedziť iba na tie skutočnosti a dôkazy, na ktoré poukazuje odvolateľ. Pri preskúvaní rozhodnutia postupuje odvolací správny orgán nezávisle na konaní prvostupňového orgánu, posudzuje vec samostatne z hľadiska tak skutkového, ako aj právneho hodnotenia veci. To znamená, že z vlastného podnetu vykoná nové dôkazy (prípadne zopakuje dôkazy už vykonané) v záujme zistenia skutočného stavu veci.

Prvostupňové ako aj druhostupňové správne konanie tvorí jeden celok. Preto aj pre odvolacie konanie platia základné zásady správneho konania, ktoré sú zakotvené v ustanovení § 3 ods. 1-4 SP.

V postupe odvolacieho správneho orgánu, ktorý predvolal žalobcu ako účastníka konania na vykonanie dôkazu výpoveďou na 16.9.2008 a v prípade, ak sa nebude môcť dostaviť z vážnych dôvodov, stanovil náhradný termín na 18.9.2008, (pričom je nepochybné že predvolanie bolo doručené žalobcovi dňa 10.9.2008 a právnej zástupkyňi dňa 4.9.2008) nevidel ani odvolací súd žalobcom tvrdenú nezákonnosť postupu žalovaného.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalobcu, že ustanovenie 30 dňovej prekluzívnej lehoty na uloženie disciplinárneho opatrenia znemožňuje prijať záver, že by bolo možné v odvolacom konaní odstraňovať vady konania a dopĺňať dokazovanie, pretože odvolacie konanie sa v plnom rozsahu riadi ustanoveniami SP.

Postupom odvolacieho správneho orgánu nebola obídená subjektívna prekluzívna lehota prvostupňového správneho orgánu.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že prvostupňový ako aj odvolací správny orgán poskytli žalobcovi možnosť vyjadriť sa k veci, navrhnúť dôkazy a obhajovať sa, žalobca ich nevyužil, pričom nič nebránilo žalobcovi, aby sa k prejednáwanej veci vyjadril písomne, resp. písomne podal návrhy na dokazovanie.

Krajský súd sa podľa názoru odvolacieho súdu zaoberal všetkými podstatnými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe, pričom neobstojí tvrdenie žalobcu, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, ak súd nepreskúmaval všetky jeho žalobné námietky.

V tejto súvislosti najvyšší súd dáva do pozornosti Uznesenie Ústavného súdu SR č. IV.ÚS 378/08-55 zo dňa 16.12.2008, v ktorom ústavný súd uviedol, že v zmysle svojej judikatúry považuje za protiústavné aj arbitrárne tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

Ústavný súd uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do

všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Z ústavnoprávneho hľadiska preto niet žiadneho dôvodu, aby sa spochybňovali závery napadnutého odvolacieho rozhodnutia, ktoré sú dostatočne odôvodnené a majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Pretože napadnuté rozhodnutie krajského súdu dáva odpoveď na podstatné otázky nastolené žalobcom, neobstojí tvrdenie žalobcu, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Námietka žalobcu, že krajský súd sa nezaoberal jeho námietkou týkajúcou sa vadou správneho konania, že ako účastník konania sa dozvedel o výpovedi svedka npor. M. až z napadnutého rozhodnutia žalovaného, (a teda nemal možnosť vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia, i k spôsobu jeho zistenia v odvolacom konaní, nemohol mu ako účastník konania klásť otázky, čím bolo porušené ust. § 33 SP), je síce opodstatnená z toho pohľadu, že krajský súd sa skutočne touto námietkou nezaoberal.

Odvolací súd ju však nepovažoval za dôvodnú najmä z pohľadu možného spochybnenia napadnutého rozhodnutia súdu, resp. rozhodnutia žalovaného, pretože ako vyplynulo z obsahu spisu o tom, že podkladom rozhodnutia správneho orgánu o uložení disciplinárneho opatrenia žalobcovi bola aj výpoveď npor. M. M., žalobca sa nedozvedel až z napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako tvrdí, ale najneskôr z rozhodnutia žalovaného č.p.: VVzS-354-1/2008-PPV zo dňa 26.2.2008, ktorým bolo rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o uložení disc. opatrenia zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie, ako aj následne vydaného prvostupňového rozhodnutia č.p.:Vu-42/2008 zo dňa 27.3.2008.

Pokiaľ teda žalobca nevyužil možnosť oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia v priebehu správneho konania a vyjadriť sa k prejednávanej veci v rámci správneho konania, napriek tomu, že výpoveď npor. M. bola zaznamenaná, zaevidovaná a riadne uložená v spisovom materiály a tento bol prístupný v súlade s § 23 SP žalobcovi ako aj jeho právnej zástupkyňi, pričom obaja bolo o tejto možnosti riadne upovedomení, o čom svedčí napr. výzva na súčinnosť zo dňa 16.6.2008, naviac o takomto podklade mal žalobca vedomosť minimálne z rozhodnutia žalovaného zo dňa 26.2.2008, nebolo možné v postupe správneho orgánu vidieť žalobcom tvrdené porušenie a ukrátenie na jeho právach.

Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd správne dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného v medziach žaloby je v súlade so zákonom, a preto nepochybil, keď žalobu zamietol.

Odvolací súd námietky žalobcu uplatnené v odvolaní proti napadnutému rozsudku považoval za neopodstatnené a rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP a § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi nepriznal právo na ich náhradu.

P o u ě n í e: Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská